

[Ministeren for skatter og afgifter]

kan lave noget, der i hr. Albrechtsens øjne er en skattefidus. Det er altså ikke motivet for erhvervslivets handlinger. Motivet for erhvervslivets handlinger er at skaffe produktion, at sørge for at skaffe omsætning og at tjene penge i dets virksomheder i Danmark. Hvis der er danske erhvervsvirksomheder, der flytter noget af deres produktion til udlandet, er det så sandelig, for at den del af virksomheden, der bliver her i Danmark, skal få det bedre, skal blive mere effektiv, skal kunne producere noget mere og give et større overskud.

Men det hjælper ikke, at vi snakker så forfærdelig meget om det her, hr. Albrechtsen og jeg, for der er intet, der kan få hr. Albrechtsen væk fra den fejltænkning, at erhvervslivet kun tænker på en eneste ting: afskrivninger, fiduser og skattebesparelser. Heldigvis er det sådan i dansk erhvervsliv, at dets motiv er noget helt andet: det er produktion, omsætning og overskud, og det er meget rimeligt, at det er sådan.

(Kort bemærkning).

Albrechtsen (VS):

Jeg kan forstå, at der ingen er i denne sal, der kan anføre ét argument for, at der skal være sambeskatning på noget som helst område. Spørgsmålet er blevet stillet flere gange i dag, også under drøftelsen af det socialdemokratiske forslag. Der er ingen ordfører og ingen minister, der indtil nu har villet besvare det spørgsmål, og det er naturligvis, fordi det ikke lader sig besvare. Der lader sig ikke producere nogen tænkelig forklaring på, at det skulle være rimeligt og fornuftigt at have nogen som helst form for sambeskatning. Det kan ikke nytte, man ryster på hovedet, for så kan man komme herop og sige, hvad det er, der skulle være formålet med at have en sambeskatningsregel. Jeg kan bare konstatere, at det er der ingen der kan forklare, og det har selvfølgelig den årsag, at der ikke findes nogen sådan begrundelse.

En ting er jeg enig med ministeren i, og det er, at virksomhederne søger at få så stort et overskud, som de overhovedet kan få. Problemet ved udlandslempelsen er ganske enkelt, at de ved at flytte dele af aktiviteterne eller indtægterne til udlandet opnår et større overskud, end de ellers ville opnå. Jeg er gansk enig med ministeren i, at de selvfølge-

lig tracter efter så stort et overskud som muligt. Det er netop det, som kan udnyttes via udlandslempelsen ved at flytte arbejdspladser til udlandet og direkte blive begunstiget af det danske skattevæsen i den aktivitet, så jeg er slet ikke uenig med ministeren om, hvad det er, der driver virksomhederne. Det er bare ufatteligt, at ministeren ikke selv kan se konsekvenserne af netop den drivkraft.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 132:

Forslag til lov om ændring af lov om forskellige forbrugsafgifter. (Ændret afgift af mindre farvefjernsynsmodtagere).

Af ministeren for skatter og afgifter (Foi-ghel).

(Fremsat 9/12 86).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Tastesen (S):

Ministeren kunne godt have kaldt dette lovforslag for »Hen te' kommoden og te'bavs igen«, for vi får nu den tredje afgiftssats for 16 tommers farvefjernsyn i dette år. Først var den på 600 kr., så blev den på 900 kr., og nu kommer den ned på 400 kr.

Det er naturligvis et forslag, som er opstået af en aktuel situation, og det må vi naturligvis respektere, men der er grund til at spørge regeringen: er det regeringens afgiftspolitik i det hele taget, som nu er i skred? Kan vi altså vente flere forslag af denne karakter? Der er jo andre varegrupper, der ligger i nærheden af denne grænse på 2.300 kr.,

[Tastesen]

som denne sag jo drejer sig om. Eller tror ministeren på, at problemerne klares delvis ved den henstilling til branchen med de hårde hvidevarer, som ministeren er kommet med i den offentlige debat, om, at man bør nedsætte avancerne, således at man dermed klarer sig bedre i konkurrencen? Er det ad den vej, ministeren vil løse problemerne? Vi vil da godt høre lidt om det.

I Socialdemokratiet anser vi den øgede grænsehandel for et stort og alvorligt problem, et problem, som er blevet forstærket af regeringens hårdhændede afgiftspolitik det sidste års tid i hvert fald med julepakken, påskepakken, kartoffelkuren osv. Det har som bekendt ført til en forstærket folkevandring efter varekøb over den dansk-tyske grænse, uden at vi ser en tilsvarende folkestrøm sydfra, som søger at købe varer i Danmark.

Efter vor opfattelse er problemerne nu så store, at regeringen faktisk bør gå i tænkeboks. Det er udmærket, at vi nu har fået en meddelelse om, at det er lykkedes. Jeg forstår, at man – i høj grad på markedsudvalgets indstændige anbefaling til regeringen – nu har fået 2-døgns reglen forlænget ved de forhandlinger, der har fundet sted, men det gælder jo kun for 2 år.

Der er så selvfølgelig mulighed for en tænkepause, inden problemerne dukker op igen og bliver endnu værre, så derfor vil jeg gerne spørge ministeren, hvad ministeren vil bruge denne tænkepause til. Ganske vist får ministeren jo nok en socialdemokratisk afløser undervejs i de to år, der går, men det er vigtigt at komme i gang nu.

Der er brug for en ret dybtgående samfundsøkonomisk analyse af de fordele og ulemper, der vil være ved forandringer i afgiftsniveauet. Er det en rigtig politik, vi, dvs. de fleste partier her i Folketinget, har stået sammen om indtil nu, med det forholdsvis høje afgiftsniveau, eller hvad vil de samfundsøkonomiske konsekvenser af nogle justeringer være? Jeg synes, det er vigtigt, at vi får vurderet disse ting. Det er jo ikke kun de konsekvenser, det kan have ved grænsen mellem Danmark og Vesttyskland. Det er jo også konsekvenserne f.eks. ved vore nordiske nabolandes grænser, forholdene i Frederikshavn og Helsingør osv.

Derfor vil jeg godt spørge ministeren, om han vil gøre noget her og nedsætte en hur-

tigtarbejdende ekspertgruppe, så vi får et bedre redskab til at vurdere de samfundsøkonomiske konsekvenser i forbindelse med disse forhold.

Socialdemokratiet vil stemme for dette lovforslag, men vi mener som sagt samtidig, at der er brug for mere langsigtede vurderinger omkring afgiftspolitikken set i lyset af den situation, som vi påtvinges af forholdene i vore nabolande.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg vil gerne tilslutte mig de bemærkninger, den socialdemokratiske ordfører kom med med hensyn til, hvad der nu skal ske på dette område.

Dette må jo betragtes som et første led i en harmonisering, og jeg kan godt sige, at disse hovsaforslag, som kommer dumpende, uden at de har været ordentligt gennemdrøftet, vil være ødelæggende i det lange løb. Jeg vil derfor understrege det, som hr. Tastesen sagde, og sige, at en forudsætning for, at de Radikale kan støtte dette forslag, er, at ministeren i aften giver bestemt løfte om, at han vil nedsætte et sagkyndigt, hurtigtarbejdende udvalg, så vi ikke næste gang bliver taget på sengen og skal gennemføre et nyt hovsaforslag. Vi ved jo godt, at hvidevarebranchen er den næste branche, der presser på. Der har man jo lavet samme usmagelige fremgangsmåde: at en butikskæde åbner et udleveringssted lige syd for grænsen og så lader folk gå ind og betale i forretningerne her i landet.

Jeg vil gerne henstille så kraftigt, som jeg kan, at ministeren her i aften giver tilsagn om at nedsætte et sådant hurtigtarbejdende udvalg, så vi får et samlet overblik over, hvad det er, der skal ske bare i den nærmeste tid. Flere hovsaforslag kan vi ikke tåle.

Aagaard (KF):

»Julemånedens glade budskab« vil jeg tilslutte mig at karakterisere skatteministerens forslag om nedsættelse af afgiften for mindre farve-tv fra 900 kr. til 400 kr. som, men samtidig skynde mig at tilføje: i hvert fald for tv-branchen.

I Det Konservative Folkeparti er vi enige i sigtet med dette lovforslag, nemlig at forbedre konkurrenceevnen i de danske butikker og herigennem opnå større afsætning. Sker det,

[Aagaard]

sikres mange forretningers eksistens, mange medarbejdere sikres beskæftigelse, og begge forhold sikrer gode skatteindtægter.

Når jeg mener, forslaget er glædeligt for tv-branchen, er det, fordi jeg tror, den med dette forslag vil være i stand til på ny at tage konkurrencen op med sine tyske kollegaer. Vi ved, at danske borgere hvert år køber 60.000 tv-apparater på 16 tommer og derunder i Vesttyskland. Vi ved også, at hvis blot godt 16.000 af disse 60.000 tv-apparater fremover bliver købt i danske butikker, vil den nedsættelse på 500 kr., vi her har til behandling, ikke betyde noget provenutab for staten.

Jeg er så optimistisk indstillet, at jeg tror på, at branchen vil opnå et betydelig højere salgstal end de 16.000 stk. i året 1987 og dermed sikre staten et større provenu, og vel at mærke ikke blot større afgiftsprovener, men også større direkte skatteindtægter.

Jeg vil tillade mig at betegne dette som et konstruktivt forslag, en sund og positiv udvikling, som vi i Det Konservative Folkeparti støtter. Jeg skal hermed anbefale dette juleforslag til hurtig vedtagelse.

Skrumsager Skau (V):

Det skridt, der nu tages, er et lille nøk henimod en løsning af grænsehandelsproblemerne og i princippet nok den sundeste og mest hensigtsmæssige måde at løse dem på på lang sigt, til forskel fra fysiske eller andre former for begrænsninger, som vi har nok af erfaringer for medfører skævheder for handelen på begge sider af grænsen og for befolkningen på begge sider af grænsen.

Nogle af disse ting er vi på udmærket måde blevet gjort bekendt med igennem den grænsehandelsundersøgelse, som FDB og De Samvirkende Købmandsforeninger har udarbejdet i august 1986, og som nok har overrasket mange, der ikke normalt færdes i grænseegnene mellem Danmark og Vesttyskland. I de øvrige danske grænseegne, som også er blevet omtalt, ser vi jo den modsatte problemstilling, hvor nordmænd og svenskere i hobetal kommer til Danmark for at købe ind.

Lovforslaget er altså et skridt i den rigtige retning og henimod den harmonisering, som vi jo skal have gennemført inden 1992. Venstre kan fuldt ud tilslutte sig lovforslaget.

På CDs og Kristeligt Folkepartis vegne skal jeg tilsvarende give tilslutning til lovforslaget.

Lenger (SF):

Det virker unægtelig noget komisk, at regeringen kommer den ene måned med såkaldt forbrugsbegrænsende indgreb og afviser alle indvendinger om virkningerne på grænsehandelen som urealistiske og så kommer igen den næste måned med afgiftslempler på tilsvarende områder med en forbrugsforøgelse som resultat. Det er, som om regeringen med dette lovforslag opgiver at bruge afgiftspolitikken som et økonomisk styringsinstrument og som et middel til at påvirke forbrugets størrelse. For det samme, som er sket med radio- og fjernsynshandelen i grænseområdet i de seneste måneder, kan jo ske med handelen med andre varer, og det vil naturligvis ske, efterhånden som produkterne ændrer sig, moden skifter og de handlende bliver mere opfindsomme. Hermed være ikke sagt et eneste ondt ord om de handlende i Sønderjylland; de har såmænd bare brugt de muligheder, som loven giver dem, og netto har de nok ikke haft noget overskud af at ligge i Sønderjylland.

Nej, problemet ligger i den forhøjelse af grænsen til 2.300 kr., som blev indført for nogle år siden. Socialdemokratiet sagde god for den, og regeringen, den selv samme minister, sagde, at de 2.300 kr. var omhyggeligt fastlagt under hensyn til netop disse ømfindelige varer som radio og tv. Det har altså vist sig ikke at holde stik, og ministeren kan ikke sige, at han ikke blev advaret, for det blev han.

Det er også værd at bemærke, at ministerens forslag er blevet nødvendigt, selv om Danmark har bevaret 2-døgns reglen i et par år endnu, og allerede inden realiseringen af det indre marked i EF er begyndt i større stil. Det må give den minister stof til eftertanke, som har argumenteret for, at vi kan opretholde vores afgiftsniveau selv efter afskaffelsen af told- og grænsekontrollen, fordi, som han har sagt, det kan man jo i USA, hvor der er 50 stater, eller hvor mange der er nu om dage. Forslaget her viser tværtimod, at det kan vi ikke; det kan vi dårlig nok i forvejen.

[Lønger]

Det er meget godt, at ministeren siger, at provenuet vil forblive uændret, for hvad der tabes som følge af afgiftsnedsættelsen, det vil komme hjem i form af en øget omsætning på det danske marked, men sammenligningsgrundlaget er jo forkert. Der vil måske ikke ske noget provenutab i forhold til situationen, som den har udviklet sig i den seneste tid, men der vil da i hvert fald ske et prove-nufald i forhold til, hvad ministeren har bud-getteret med i den seneste afgiftsforhøjelse.

Hr. Aagaard sagde i sit ordførerindlæg, at lovforslaget sikrer gode skattekroner. Det sagde regeringen også, da man forhøjede af-gifterne. Det er i virkeligheden utroligt, at man kan bruge den selv samme argumentati-on, uanset om man sætter afgifterne op eller man sætter dem ned.

Når det er sagt, vil jeg gerne tilføje, at det ikke er sikkert, at vi har noget valg. Vi er enige i hovedlinjen, som ligger i lovforslaget, i betragtning af den situation, vi står i, men vi vil godt se nærmere på i udvalget, hvor gennemtænkt det egentlig er, og hvorfor det netop er disse små farvefjernsyn, ministeren har valgt at begunstige. Hvorfor er det ikke andre ting, og hvad er det næste, som der kunne blive tale om? Hvorfor skal specielt radiobranchen tilgodeses, og hvad vil der ske, hvad vil folk købe i stedet, hvis de nu ikke længere bruger deres kvota på at købe disse tv-apparater?

Det er nogle af de ting, vi meget gerne vil se nærmere på, og herunder ikke mindst, hvorfor lovforslaget ikke stemmer overens med forsikringerne fra ministerens side om, at 2.300 kroners grænsen i sin tid var så ge-nial.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Vi har jo lovet afgiftsharmonisering i EF, det er vi udmærket klar over. Men man må også forstå, at det ikke går blot at give efter snart på det ene og snart på det andet områ-de uden at have gjort sig klart, hvor det er, man ender, og hvor man vil holde igen. Det var derfor, jeg for et øjeblik siden kunne fastslå, at betingelsen fra vores side for at gå med til dette her er, at ministeren lover, at han nu nedsætter et sagkyndigt udvalg, så-dan at han kan få nogle råd, som han kan give videre til os om, hvor det i fremtiden er,

man er nødt til at give efter, og hvordan man så skal klare situationen.

Det er meget godt, at ministeren kan love os, at der vil være et uændret provenu, men ministere kan så heller ikke fortænke os i, at vi kommer til at tænke på den gamle hi-storie om manden, der ville lære sin hest at leve af ingenting, og så døde den dagen før den skulle have lært helt at klare sig uden overhovedet at tage næring til sig!

Det, jeg er bekymret for, hvis vi fortsætter med disse hovsaløsninger, er jo, at vi bringer selve velfærdsstaten i fare. Hvis vi ikke gør os klart, hvor vi er nødt til at give efter, hvor vi må holde igen, og hvor vi ved hjælp af andre ordninger kan forhindre, at vi skal give efter på vores afgiftsområde, så vil vi jo på et eller andet tidspunkt ende dér, hvor vi kan konstatere, at nu er der ikke penge til at opretholde det samfund, som vi ønsker, og som man ikke i alle EF-lande sætter lige så højt, som vi gør det.

Jeg nævnte også før, at der var andre brancher, der stod på trapperne og ville have tilsvarende ordninger, og jeg kan her henvise til en annonce i Jyllands-Posten i går, som hed: »Toldfrie husholdningsmaskiner«. Det var den store Skousenkæde, der henviste til, at den nu fremviste de forskellige hushold-ningsapparater rundt om i sine mange afde-linger, jeg tror den nævnte, at der var 30 bu-tikker landet over, og så kunne man hente husholdningsmaskinen syd for grænsen. Jeg ved også, at den har arbejdet med, at man efterhånden kan hente et helt moderne køk-ken dernede, sådan at man aftaler, at man aftager det, og så sættes prisen sådan, at det kan slippe ind over grænsen.

Derfor er det et alvorligt problem, og jeg gentager: vi vil ikke være med til bare lige at gennemføre nedsættelser, når det presser mest på.

I den forbindelse vil jeg gerne sige, at der er faldet udtalelser især fra konservativ side, som har gjort mig meget forskrækket, for det er, ligesom om man har glemt, hvad der er baggrunden for, at vi opkræver de mange afgifter, nemlig at det koster at drive et vel-færdssamfund, og at vi ikke kan klare os uden afgifter, og det må vi huske.

Jeg vil i øvrigt gerne sige, at der er én slags afgifter – det beder jeg ministeren hu-ske, når hans udvalg giver sig til at arbejde – som for os ikke bare er afgifter, og det er

[Bernhard Baunsgaard]

især spiritusafgifter. De er også et led i vores sundhedspolitik. Det er utilfredsstillende, at vi er på vej til at blive en af de virkelig drikfældige nationer med al den skade, der følger heraf. Jeg kan bare pege på, at til trods for, at trafikdrabene som helhed er gået tilbage, er trafikdrab, hvor spiritus er involveret, steget med 35 pct. Man må forstå, at den slags hensyn skal der også tages.

(Kort bemærkning).

Aagaard (KF):

Jeg vil meget gerne til beroligelse for hr. Bernhard Baunsgaard give udtryk for, at det bestemt ikke er Det Konservative Folkepartis agt at slække på det afgiftsprovener, som vi fuldt ud erkender vi har behov for. Det, der ligger i situationen, som den for øjeblikket udvikler sig i og omkring grænsehandelen, er jo, at vort afgiftsniveau nu er blevet så højt, at det bliver mere og mere attraktivt, hvad angår en lang række varer, at tage syd for grænsen og indkøbe sit daglige forbrug.

Her er det min opfattelse – nu nævnte hr. Bernhard Baunsgaard spiritus – at de kendsgerninger, som kan dokumenteres, ikke skal bestrides. Men jeg har svært ved at tro, at vi opnår en bedre sundhedstilstand ved kun at se på ét aspekt og netop forhøje afgifterne på spiritusområdet gang på gang, hvorimod vi ikke koncentrerer os om det, der efter min opfattelse er det væsentlige, nemlig oplysning om såvel spiritusens som tobakkens skadelige virkninger, og bruger penge på det.

Så bortset fra, at der ligger nogle aspekter her, må vi nok se i øjnene, at der måske på en lang række vareområder kan blive tale om den samme provenuindtjening for den danske stat ved en nedsættelse af afgifterne ved, at der kommer et større salg i Danmark af de pågældende artikler. Derfor er det paradoksalt, at vi først kører til grænsen og fritages for afgifter og moms og bagefter accepterer, at varerne bliver pålagt tyske afgifter og tysk moms og hjemført af danske forbrugere uden nogen form for afgifter og moms i Danmark. Det er den situation, som jeg mener at skatteministerens forslag vil ændre.

(Kort bemærkning).

Skramsager Skau (V):

Jeg er meget enig i de sundhedspolitiske betragtninger, som hr. Bernhard Baunsgaard er kommet med fra talerstolen. Jeg er også enig i noget af det, som hr. Aagaard har sagt om dette, og der skal ikke herske nogen som helst tvivl om, at vi fra Venstre vil gøre vores for at begrænse forbruget såvel af tobak som af spiritus og øl.

Når vi ser på udviklingen i de sidste mange år, hvor afgifterne på øl, spiritus, vin osv. er sat op gang på gang, har vi ikke fået nogen som helst reaktion fra forbrugerne. Forbrugerne har stadig væk øget forbruget i den periode. Vi skal faktisk helt tilbage til 1917 for at finde en forhøjelse, hvor vi fik en reaktion på forbruget. Siden er det steget.

Jeg tror, vi skal arbejde hen imod at få en holdningsændring i det danske samfund. Vi gør det ikke via afgifter, desværre.

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Jeg skal erindre om, at sagen her jo drejer sig om ændret afgift af mindre farvefjernsynsmodtagere.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg erindrer meget vel, at det drejer sig om farvefjernsyn, for det er jo det første skridt ad den vej, som fører helt ned i afgrunden, hvis man ikke gør sig klart, hvad det er, man gør, og jeg må sige, det var meget smukke ord, jeg hørte fra den konservative ordførers side, men ikke en eneste anvisning på, hvor vi så skal hente pengene, når vi sætter afgifterne ned.

Hvad er det for skatter, vi skal forhøje? Er det indkomstskatten, eller hvad er det? Ellers hører det jo ingen steder hjemme at sige, at man vil fastholde provenuet. Det er klart, at når vi sætter afgifterne ned, så falder provenuet. Man kan godt finde enkelte niches, hvor man kan sige, at så bruges der lidt flere penge til fremmed valuta, og at vi derved kan opretholde det samme provenu. Men så medfører det jo ekstra forbrug.

Så glædede det mig ganske overordentlig meget, at ordførerne for Venstre og de Konservative nu talte om, at der skulle bruges flere penge til oplysning. Hvorfor i alverden har vi Radikale det så så vanskeligt, når vi peger på, at det ville være rimeligt, at der blev brugt noget mere til alkoholoplysning?

[Bernhard Baunsgaard]

Men vi er jo ikke færdige med finansloven, og efter det, der er sagt – såfremt det dækker de to partier – ville det være passende, at vi sammen henvendte os til finansministeren og bad ham om at forøge udgifterne til oplysning om alkoholforbruget.

Så må jeg sige til hr. Skrumsager Skau, at det er direkte forkert, hvis hr. Skrumsager Skau har den opfattelse, at en afgift ikke forhindrer en stigning i spiritusforbruget, for så kan hr. Skrumsager Skau ikke have sat sig meget ind i dansk historie. Under første verdenskrig og i 1930'erne formindskede vi forbruget, men dengang var der jo også tale om afgifter, der kunne mærkes, ikke den smule, der er nu, for det er en smule i sammenligning med det, vi havde i 1930'erne. Det kan man ikke tillade sig at sammenligne.

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Jeg minder stadig væk om, hvad sagen drejer sig om. Nu er der mange, der har bedt om korte bemærkninger.

(Kort bemærkning).

Dohrmann (FP):

Jeg synes, hr. Skrumsager Skaus bemærkninger er interessante i forbindelse med grænsehandel, al den stund Venstre hele sommeren igennem har gjort sig til talsmand for en differentieret moms på fødevarer.

Jeg har forstået det således, at Venstre mener, at den momsindtægt, man mister på fødevarer, skal lægges over på andre forbrugsvarer, og derfor vil jeg godt spørge hr. Skrumsager Skau: hvilke varegrupper gælder det, er det f.eks. ikke farvefjernsyn? Jeg synes blot, at jeg også så en artikel forleden, som hr. Skrumsager Skau havde skrevet, jeg tror, det var i Jyllands-Posten. Hvilke varegrupper er det, Venstre vil pålægge en højere moms, når man begynder at sænke momsen eksempelvis på fødevarer?

(Kort bemærkning).

Aagaard (KF):

Jeg er overbevist om, at hr. Bernhard Baunsgaard hørte, hvad jeg sagde i mit første indlæg, og derfor harmonerer det ikke, når hr. Bernhard Baunsgaard efterfølgende postulerer, at jeg ikke gav udtryk for, hvor det alternative provenu skulle komme fra.

Jeg sagde udtrykkeligt, at 60.000 tv-apparater under 16 tommer i dag købes i Vesttyskland, og jeg sagde videre, at jeg var så optimistisk indstillet, at jeg troede helt klippefast på, at den danske tv-branche var i stand til at få ikke blot de 16.000, som giver det provenuneutral, men en betydelig større del af den fremtidige omsætning til at ligge i Danmark. Bare det bliver 25.000, så er provenuet 11 mill. kr. større, end det er i dag, så der er mange andre muligheder end blot at sætte afgifterne i vejret for at få et tilsvarende provenu, hr. Bernhard Baunsgaard.

(Kort bemærkning).

Aase Olesen (RV):

Hr. Aagaard vil gerne have, at man hører efter, hvad han siger, men jeg prøvede at tage ned, hvad hr. Aagaard sagde, og jeg mener, han sagde, at han har svært ved at se, at vi opnår noget ved gang på gang at forhøje spiritusafgifterne – jo, det sagde hr. Aagaard – og hvis det er Det Konservative Folkepartis holdning, så må jeg bede om, at hr. Aagaard og andre konservative sætter sig hen og læser, hvad Verdenssundhedsorganisationen mener om det spørgsmål.

Hvis ikke man vil tro på det – det går ud på, at der er en nøje sammenhæng mellem totalforbruget i et land og så den vægt, hvorved priserne rammer, altså prisen på alkohol i forhold til lønniveauet – så kunne man f.eks. læse bryggeriernes årsberetning; så ville man se et drastisk fald, når vi hæver spiritusafgifterne, og det er formentlig noget, hr. Aagaard vil bøje sig for.

Dernæst vil jeg sige noget tilsvarende til hr. Skrumsager Skau. Man kunne passende læse f.eks. alle de protester, der er sendt ind fra bryggerier og fra spiritusfabrikker, hver gang vi har forsøgt at forhøje afgifterne bare en lille smule. Så taler man om arbejdsløshed, men hvorfor gør man dog det, hvis det ikke har nogen virkning?

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

En sidste kort bemærkning, før vi går tilbage til ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Tastesen (S):

[Tastesen]

Det er en bemærkning til hr. Aagaards forbrugsanvisning. Jeg vil gerne spørge hr. Aagaard, om han ikke har tænkt på den mulighed, når nu prisen for 16 tommers farvefjernsyn falder så drastisk, som tilfældet er, også hvis man køber det i Danmark, at det kan forvride handelen på en sådan måde, at salget af de meget dyre fjernsyn, som staten får en større indtægt på, går ned. På den måde får staten et mindre provenu ind, og så bliver resultatet netto alligevel en nittegevinst for statskassen.

Regneeksemplerne i denne sag er nok rigtige og aktuelle, og man skal stemme for forslaget, men jeg synes, regneeksemplerne om, hvor meget det er til fordel for statskassen, i dette tilfælde kommer til at halte ganske gevaldigt.

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Det er ikke heldigt at stille nye spørgsmål, når det er meddelt, at det er sidste runde.

(Kort bemærkning).

Dohrmann (FP):

Den grænsehandel, der finder sted for øjeblikket, er totalt uacceptabel. Milliarder af kroner forsvinder over på den anden side af grænsen. Det er så slemt, at kunderne nede i de tyske butikker må lukkes ind holdvis, og derfor vil vi absolut ikke kritisere skatteministeren, fordi han nu forsøgsvis kommer med et enkeltstående forslag, hvor han sænker afgifterne på mindre farvefjernsyn. Det er helt sikkert, at mindre farvefjernsyn er blevet en af de slagvarer, som bl.a. bevirker, at titusinder af danskere har henlagt deres daglige indkøb til syd for grænsen.

Den store skurk i dette spil, det er naturligvis de partier, som har vedtaget først og fremmest påskepakken. Inden påskepakkens afgiftsforhøjelser var der ligesom ved at komme en smule harmoni i det hele, men så kom de store afgiftsforhøjelser i forbindelse med først julepakken, men først og fremmest påskepakken.

Jeg ved godt, skatteministeren går og siger, at det koster 12 mia. kr., hvis vi skal harmonisere afgifterne med de øvrige EF-landes. Jeg tror ikke en døjt på de tal, skatteministeren dér slynger ud, og derfor håber vi, at det forslag, skatteministeren her har fremsat, blot er en begyndelse. Vi er villige til at stå her

hver eneste aften, hvis det skal være, også op til flere gange om ugen, hvis det er således, at skatteministeren fortsætter med det, han nu er begyndt på.

Jeg vil også godt røbe over for skatteministeren med flere, at vi er ved at forberede et forslag, som simpelt hen går i retning af, at regeringen skal pålægges at føre nogle forhandlinger med den vesttyske regering, således at man kan få en aftale med vesttyskerne om, at vi over en årrække får vores afgifter harmoniseret. Der er mange, mange områder. Jeg kan nævne sådan noget som sukker, vin, støvsugere, elartikler i øvrigt, dieselolie og masser af andre ting. Det provenu, vi gentagne gange har hørt skiftende skatteministre hævde at det ville give at forhøje afgifterne, holder bare ikke stik. Når jeg kommer syd for grænsen, kunne jeg somme tider ønske, at hele Folketinget fik mulighed for at se, hvad der egentlig foregår. Der er propfyldt med danskere, og det er milliarder af kroner, på årsbasis vel at mærke, der omsættes. Det er så drastisk, at jeg næsten er sikker på, at uanset hvilket parti man tilhører, så vil man revidere sin opfattelse ret så kraftigt, når man bare har oplevet det nogle få gange.

Som sagt ved jeg godt, det er svært, og det vil give et provenutab, når vi skal til at harmonisere afgifterne, men kunne man dog ikke over en årrække forsøge? Afgifterne inden for EF er jo vidt forskellige, og tyskerne og franskmændene har jo også nogle afgiftsproblemer i så henseende. Men kunne vi dog blot få en aftale med Vesttyskland, så var det da til at bære med de andre EF-lande, for det betyder ikke noget med de ganske få personer, der eksempelvis rejser til Frankrig eller andre steder hen. Det problem er så alvorligt, og vi ved jo alle sammen, at i EF-regi er det hensigten og også en målsætning, at afgifterne skal harmoniseres, det er en kendsgerning. Danmark kan heller ikke påregne at blive ved med at få udsættelse på udsættelse i så henseende. Men hvis skatteministeren ligesom er en smule i tvivl om, hvad han skal gøre ved dette store problem, synes jeg virkelig, han først og fremmest skal kontakte de vesttyske myndigheder.

Og så glæder jeg mig i øvrigt til, at hr. Skrumsager Skau kommer herop og fortæller, hvorledes han vil finansiere en differencieret moms, som er ensbetydende med, at momsen på fødevarer sættes ned. Hvilke an-

[Dohrmann]

dre varegrupper skal så pålægges en højere afgift og derved måske forøge den skæve grænsehandel, vi oplever for øjeblikket?

Albrechtsen (VS):

Jeg synes, der var meget rigtigt i det, som både hr. Lenger og hr. Bernhard Baunsgaard fremførte i denne debat.

Det, man laver her, er en åbning. Man sætter sig op på en glidebane, og resultatet bliver det, som hr. Dohrmann ønsker, nemlig at man ender i afgiftsharmoniseringen. Og det er der stort set ikke andre danskere end hr. Dohrmann der i virkeligheden går ind for, for konsekvensen vil være, at man skal have et samfundssystem, der er lige nøjagtig så asocialt som det samfundssystem, hr. Dohrmann kæmper for, og det er der gudskelov ingen opbakning for, selv ikke i konservative kredse.

Derfor bør man tænke sig lidt om, før man går videre med den idé. Jeg vil godt udtrykke det endnu skarpere, end hr. Bernhard Baunsgaard sagde det. Hr. Bernhard Baunsgaard sagde, at han ville se en sammenhæng i det og en dokumentation. Jeg tør godt klart sige, at vi er imod dette her. Der må simpelt hen sættes en bremse i. Det går ganske enkelt ikke.

Det er også meget vigtigt, at man ikke fra dansk side i den nuværende situation giver EF det signal, at nu er den danske stat grundlæggende på tilbagetog, for det er jo det signal, der bliver givet. Sådan fortolker hr. Dohrmann det også ganske klart, og det er et helt forkert signal.

Hvis man mener, at det er et kolossalt problem, at disse farvefjernsyn bliver hentet syd for grænsen, så er der jo den indlysende mulighed at nedsætte det beløb, som man må medtage varer for, når man rejser til udlandet. Selv om der er vanskeligheder ved at kontrollere, det må jeg erkende, er der ingen vanskeligheder ved at fastsætte et lavere beløb, og hvis man mener, at man vil gøre noget alvorligt ved det, så lad os diskutere, hvilke beløb man så må indføre varer for sydfra, og dermed vil man jo også løse en stor del af det problem, som har været fremført af nogle mennesker inden for detailhandelen, som er blevet presset. Det er jo dér, det virkelige problem ligger i øjeblikket.

For det er jo ikke rigtigt, som hr. Dohrmann siger, at grænsehandelspørgsmålet har nået et sådant omfang, at det allerede er helt ude af kontrol; det har hr. Dohrmann jo ikke ret i. Men det er rigtigt, at der især er nogle detailhandlere i Sønderjylland, som er blevet ramt, og det er da et problem, som vi gerne vil være med til at se på. Men det løser man ikke ved sådan nogle ting som dette forslag. Det løser man ved at kigge på, hvor meget man må have med over grænsen. Vi kan godt diskutere kronebeløbet, men det er en meget enkel måde at løse problemet på, og derfor synes jeg også, at de partier, som har været så skeptiske over for det, sammen med VS skulle medvirke til, at vi finder en løsning, der bygger på, at vi så må forsvare grænsen over for den nedbrydning af det danske afgiftssystem, som kommer ad den vej. Det andet er fuldstændig uholdbart.

Så kan det være, at nogle vil sige, at så vil EF blive sur, og så vil der være nogle formaliteter og det ene og det andet. Det er jeg sådan set ligeglad med, for det drejer sig om at forsvare de grænser, som befolkningen har fastlagt ved to folkeafstemninger, og ved de to folkeafstemninger er det hver gang blevet lovet befolkningen, at der ikke ville ske nogen indskrænkning af Danmarks selvstændighed på skatte- og afgiftsområdet. Der ville blive nul indskrænkninger overhovedet. Der ville ikke blive tale om, at Danmark på noget tidspunkt blev udsat for en harmonisering, og det er det, det er Folketingets opgave at forsvare. Det er det mandat, vælgerne har givet i to på hinanden følgende afstemninger, hvor regeringschefer fra henholdsvis Socialdemokratiet og Det Konservative Folkeparti har lovet befolkningen klart og udtrykkeligt, at netop på det punkt ville der ikke blive åbnet så meget som en sprække.

Og så begynder man alligevel! Jeg synes, man skulle tænke sig om, mens tid er.

(Kort bemærkning).

Dohrmann (FP):

Hvis hr. Albrechtsen anede et klap om det, han udtalte sig om, ville han ikke stå og sige sådan noget forfærdeligt vrøvl heroppefra.

Det er absolut ikke Fremskridtspartiets ønske at sænke afgifterne som sådan. Vi mener så absolut, at det er indkomstskatten, der burde gøres lavere og trækprocenterne min-

[Dohrmann]

dre. Men det, der sker for øjeblikket – det skal hr. Albrechtsen vide, og han burde ofre en dag eller to på at undersøge det lidt nærmere – det er, at butikkerne i et bredt bælte på den danske side af grænsen lukker på stribe, og det er ikke bare tankstationer, det er også købmandsforretninger, for i og med at benzinen er blevet så dyr, er der sket det, at danskerne kører ned syd for grænsen og tanker op. Er de to i bilen, så holder den ene i kø – og det kan godt være en halv eller en hel time – og den anden går ud og gør sine daglige indkøb. Dermed bliver det ikke bare de afgiftsbelagte varer, nej, det er ved at være sådan, at mange, mange – og det gælder ikke bare sønderjyder, det gælder også folk, der bor længere oppe i Jylland og på Fyn – betragter købmanden i Flensborg som deres lokale købmand. Det er det, der er alvorligt, og derfor er der absolut ikke noget asocialt i det.

Det asociale er, at man henlægger omsætningen og fortjenesten til de tyske butikker, og det koster danske arbejdspladser og dansk valuta. Det er det, det drejer sig om.

(Kort bemærkning).

Albrechtsen (VS):

Man kan bare konstatere, at hr. Dohrmann vil have en afgiftsharmonisering i EF, som jo vil medføre en voldsom sænkning af det danske afgiftsniveau, samtidig med at han står her og bedyrer, at han sandelig ikke går ind for, at afgifterne skal nedsættes, fordi han ønsker, at indkomstskatten skal fjernes. Jeg kan kun lige komme på ét ord, der kan beskrive hr. Dohrmanns politik, og det er rent volapyk. Jeg håber, det kan tillades, men mere præcist kan det vel ikke beskrives.

Så sagde jeg, hr. Dohrmann, at der er en løsning på problemet med detailhandelen, det er korrekt, det sagde jeg også. Landet er ikke ved at falde omkuld, men der er et problem med detailhandelen i Sønderjylland, og det kan løses, hvis man bare sætter kronebeløbet ned. Det er så enkelt. Vil hr. Dohrmann være med til det?

Formanden:

Volapyk og vrøvl kan vel afveje hinanden, ville jeg tro.

(Kort bemærkning).

Dohrmann (FP):

Jeg sagde, hr. Albrechtsen, at vi mener faktisk ikke, det er det bedste. Vi ønsker ikke at sænke afgifterne, al den stund et flertal her i Folketinget ikke er indstillet på at nedsætte de offentlige udgifter, men vi tilslutter os tanken, fordi det ganske enkelt er nødvendigt. Det er nødvendigt, fordi det provener, som også hr. Albrechtsen mener kommer ind ved, at man har de høje afgifter, ikke eksisterer.

Jeg er helt overbevist om, at pengene forsvinder igen og det koster arbejdspladser. Det koster det ene og det andet, og det koster alt muligt, og derfor kan det simpelt hen ikke fortsætte, og det tror jeg alle, der har en smule indblik i det, føler sig overbevist om. Jeg håber også den dag kommer, hvor hr. Albrechtsen får tid til at sætte sig ind i forholdene.

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Der er naturligvis ikke noget at sige til, at dette lovforslag har givet anledning til en debat, der er lidt længere, end vi måske havde forudset. Det er jo i virkeligheden første gang, så vidt jeg erindrer, vi i de sidste par år har haft en mere principiel diskussion om vores afgiftssystem. Vi har diskuteret skatter i mange år, og det er med en stor indsats fra 6 partiers side lykkedes os at få ændret vort skattesystem til et, der er mere nutidssvarende, mere retfærdigt og rimeligt.

Vores afgiftssystem har igennem en årrække ikke været genstand for de samme undersøgelser, de samme analyser. Det har haft forskellige formål, som har været mere eller mindre klart definerede, og det er i virkeligheden den første debat, vi har om spørgsmålet.

Debatten er naturligvis foranlediget af en konkret situation. Den er foranlediget af, at grænsehandelen er blevet et alvorligt problem. Nu er det klart, at der ved enhver grænse er grænsehandel. Vi har grænsehandel i Tyskland; vi har det også i Helsingør og i Frederikshavn i forhold til vore nordiske lande. Det er klart, at det medfører et noget andet indkøbsmønster, end man har det andre steder i landet.

Hvis grænsehandelsproblemet går ud over, hvad der er normalt, altså bliver et alvorligt problem, så er det først og fremmest alvorligt

[Ministeren for skatter og afgifter]

for de erhvervsdrivende, der pludselig mister en del af grundlaget for deres omsætning. Men i næste omgang bliver det alvorligt for befolkningen, for hvis nærbutikker og lignende forsvinder fra et stort område, så vil de dele af befolkningen, som ikke har mulighed for at foretage deres indkøb på den anden side af grænsen, komme til at stå over for manglende indkøbsmuligheder, manglende servicemuligheder, og vort land vil få en anden karakter. Det er derfor klart, at en hvilken som helst regering må iagttage grænsehandelsproblemet specielt, ikke så meget på grund af det provenutab, det medfører, for det er, alt taget i betragtning, ikke så forfærdelig stort, men simpelt hen på grund af forandringerne i geografien, i udviklingen i de forskellige områder, som kan være nok så alvorlige.

Derfor har regeringen også med stor opmærksomhed set på, hvad der har udviklet sig nede ved den dansk-tyske grænse, og det må være en hvilken som helst regerings opgave at forhindre, at grænsehandelen eskalere ud over, hvad der kan accepteres som rimeligt.

Hvis grænsehandelen eskalere, er der to måder, man kan begrænse eskaleringen på. Den ene er at lave nye regler eller forhindre, at der kommer nye, mere belastende regler. Den anden metode er at foranledige, at priserne på en eller anden måde nærmer sig hinanden.

Spørgsmålet om nye regler var aktuelt i forbindelse med, at der var risiko for, at den undtagelsesordning, som en tidligere dansk regering var gået ind på over for EF, skulle bortfalde 1. januar 1987, men det er lykkedes regeringen at få en forlængelse i hvert fald i to år. Der er altså ikke sket nogen forværring på dette punkt. Det er, hvad vi kan opnå med hensyn til nye regler. Jeg tror, man tager fejl, når man ikke erkender, at de regler, der gælder i grænseområdet og i forhold til vores EF-partnere, er noget, som de danske regeringer, hver gang det er blevet forelagt, er gået frivilligt ind på og har afstemt med de forhold, vi har herhjemme.

Det andet spørgsmål er spørgsmålet om nedsættelse af priser, og i priser indgår jo mange ting; bl.a. indgår spørgsmålet om afgifter. Det er rigtigt at rejse det spørgsmål, som er blevet rejst af mange her under debatten: hvorfor koncentrerer vi os om

fjernsyn under 16 tommer og hvad bliver det næste? Eller rettere sagt, hvad vil regeringen med det, den gør?

Se, i den eskalerende grænsehandel, hvor der er ført en energisk markedsføringspolitik af de handlende – og det er for så vidt naturligt nok, det skal de ikke høre nogen bebrejdelser for af nogen som helst art – dér er det klart, at der er nogle varer, der er slagvarer. Vi har altså valgt en slagvare, som erfaringsmæssigt har vist sig særlig attraktiv. Det er den første betingelse.

Den anden betingelse er, at besparelsen er forholdsvis stor, den er altså, som der står i nogle rejsebrochurer, en rejse værd, fordi besparelsen er så stor.

Den tredje betingelse, som var opfyldt her, er, at vi kender tallene. Vi kender tallene for, hvad der købes af danskere på den tyske side af grænsen, og vi har et fuldstændigt billede af, hvorledes omsætningen er herhjemme, og derfor nogle rimelige prognoser for, hvad vi kan forvente.

For det fjerde: vi har gjort det med en vare, hvor vi med rimelig sikkerhed kan sige, at vi bevarer provenuet for statens indtægter, og det sidste er ikke det mindst væsentlige.

Derfor har vi valgt denne vare, og jeg må erkende, at vi prøver det her som et eksperiment. Vi har som forudsætning for det lovforslag, vi lægger frem her i dag, at statens provenu ikke forringes, for regeringen er fuldkommen enig i alle de bemærkninger, der er faldet her i aften, og som går ud på, at det afgørende må være, at staten ikke mister provenu, og jeg vil gerne understrege, hvorfor det er så vigtigt for regeringen. Det skyldes simpelt hen, at hvis man ser på statens indkomstregnskab, så kommer – med nogenlunde store tal – halvdelen af statens indtægter fra skattesystemet og den anden halvdel fra afgiftssystemet, og hvis man skulle få den idé at sænke afgiftssystemet f.eks. med 10 mia. kr., så er der kun ét sted at hente pengene, og det er fra indkomstskattesystemet, og det er regeringens politik, at indkomstskatterne ikke skal forøges. Når dette ligger fast, så ligger det også fast, at vi ikke kan flytte fra afgiftssystemet til indkomstskattesystemet.

Hvis man endelig var i den lykkelige situation, at man havde et valg om, hvad man kunne nedsætte med et eller andet tænkt antal milliarder kroner, så er det regeringens opfattelse, at den dårligste måde at skaffe

[Ministeren for skatter og afgifter]

pengene på, det er via indkomstskatten, så vi sænker indkomstskatten, før vi sænker afgifterne. Derfor skal der ikke være nogen som helst tvivl om, at forudsætningen for denne lovgivning er at fastholde provenuet.

Både fra radikal side og fra socialdemokratisk side er der rejst spørgsmål om, hvad vi skal bruge denne lovgivning til, bortset fra at vi nedsætter afgiften. Det vil jeg gerne svare på.

Vi vil gerne bruge denne lov til at se, om vi kan føre en markedsorienteret afgiftspolitik, en afgiftspolitik, som i højere grad end den hidtidige, meget skematiske afgiftspolitik, som alle regeringer har ført, tager hensyn til spørgsmålet om efterspørgsel på forskellige varer og varegrupper, om deres prisafhængighed og lign. Det kan være, at en sådan undersøgelse vil give os en mulighed for at lave et dansk afgiftssystem, som vi bestemmer hvordan skal se ud, men som i højere grad svarer til, hvorledes vort samfund er bygget op.

Forudsætning nr. ét er stadig væk: intet tab for statskassen, og forudsætning nr. to er stadig væk, at det, jeg taler om, udelukkende er de afgifter, som har til formål at bringe penge i statskassen, skaffe staten indtægter. Der findes andre afgifter, som har andre formål. Der findes det, vi kalder for giftskatterne, som kan have alkoholpolitiske formål eller andre sundhedspolitiske formål, de kan have miljøpolitiske formål og lign., det er ikke det, jeg taler om. Det er andre formål, som vi fremmer ved hjælp af en afgiftspolitik; det har et liv i sig selv. Jeg taler kun om de formål, som drejer sig om indtægter til statskassen.

Jeg beklager, at jeg har talt længe. Jeg synes, det var en vigtig sag. Jeg skynder mig med at slutte med at takke for den tilslutning, dette lovforslag har fået.

Jeg giver et ganske klart tilsagn om, at jeg vil følge opfordringen fra Det Radikale Venstre og Socialdemokratiet om at nedsætte et udvalg, der skal analysere disse ting, således at vi måske i et lidt andet forum end denne gang kan drøfte de initiativer, der skal tages, hvis det bliver påkrævet.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg takker ministeren for tilsagnet i sidste øjeblik om, at vi vil få det udvalg.

Jeg vil gerne spørge ministeren, idet jeg er meget tilfreds med, at der kommer et udvalg, om ministeren vil lade det arbejde på den måde, at det nok afgiver sin betænkning, eller hvad det nu bliver, til ministeren, men at ministeren derefter sender den til markedsudvalget og skatte- og afgiftsudvalget, hvis det ikke bliver til hele Folketinget.

Tastesen (S):

Jeg er meget tilfreds med ministerens sidste bemærkninger om, at et sådant ekspertudvalg bliver nedsat, så vi kan få en vurdering af, hvad forskellige modeller betyder rent afgiftspolitisk i den situation, som vi befinder os i, og jeg er enig med ministeren i, at sigtet må være, at man søger at fastholde et uændret afgiftsprovenu i forhold til det, vi har i øjeblikket, hvis vi overhovedet har mulighed for at gøre det, for der kan være så mange ting, der spiller ind her.

Men jeg vil godt sætte spørgsmålstegn ved, om specielt dette forslag vil føre til en merindtægt for statskassen. Som jeg sagde i en bemærkning til hr. Aagaard før, kan der jo nemt ske en forvriddning på markedet, når 16 tommers farvefjernsyn bliver billigere. Nu er jeg også ordfører på et lidt andet område, som har med mediepolitik at gøre, og jeg tror, at der er ved at ske den glidning i folks vaner, at de anskaffer sig mere end ét fjernsyn, eftersom de vil kunne modtage mange, mange flere programmer i fremtiden. Det giver altså en salgsmulighed og en salgsudvikling på dette område, og det betyder vel, at folk vælger det billige fjernsyn med den lave afgift fremfor at vælge det dyre fjernsyn med den meget højere afgift.

Derfor kan slutresultatet for dette lovforslag ud fra en konkret økonomisk vurdering givetvis blive, at man får langt færre kroner i kassen, end ministeren har tænkt sig.

Aagaard (KF):

Jeg synes også, det er positivt, at skatteministeren vil nedsætte et ekspertudvalg. Jeg håber så, at der også bliver købmænd blandt de eksperter, der skal vurdere mulighederne.

Jeg vil gerne svare hr. Tastesen på det helt konkrete spørgsmål om udviklingen mellem de små kontra de store tv'er. For halvanden

[Aagaard]

måned siden var jeg en tur i USA og besøgte dér bl.a. seks ganske almindelige hjem, hvor jeg kunne konstatere, at man havde et stort tv i sin fælles opholdsstue og derudover små tv'er i såvel køkken som børneværelser og alrum, eller hvad man kalder det. Det er den udvikling, som jeg er enig med hr. Tastesen i måske vil ske.

I det øjeblik man har ét stort tv i sin bolig, bliver netop de små tv'er attraktive, når der bliver mulighed for yderligere medievalg i de kommende år, og derfor synes jeg også, at dette forslag om afgiftsnedsettelse, vel at mærke på farve-tv i denne størrelse, netop er et felt, hvor vi har en stor chance for i den danske branche at erobre et betydelig større salg, end der måske er forudsat bare for at holde et uændret provenu.

60.000 tv'er købt inden for det sidste år i Vesttyskland er ikke småting. Jeg er sikker på, at den danske tv-branche gerne tager den konkurrence op og sikrer et betydelig større provenu, og det er derfor, jeg helt afgjort ikke tror, at vi får færre afgiftskroner i kassen.

Lenger (SF):

Ministeren gjorde et stort nummer ud af, at det er første gang i lange tider, vi diskuterer en afgiftsnedsettelse; han kunne selvfølgelig have tilføjet, selv om det ikke er særlig smigrende, at så er det ikke engang af egen fri vilje. Men derudover gik skatteministeren jo elegant uden om den varme grød og endte så til sidst med at hoppe i den og sætte sig ved siden af hr. Aagaard, der havde sat sig derop i forvejen.

Først var ministeren jo for nogen tid siden ude med en påstand om, at det var forhandlingerne, der tog for store avancer. Jeg ved ikke, hvad der er blevet af den påstand, om ministeren har trukket den tilbage eller hvad, men hvis den var rigtig, så havde det i hvert fald ikke været nødvendigt at komme med dette forslag.

Dernæst kom ministeren så med sin forklaring om nærbutikker. Ganske nye toner fra denne regering. Der kunne være meget god grund til at se på, hvordan nærbutikker bliver nedlagt på grund af den udvikling, der er i gang, men det gælder sandelig ikke kun i grænseområdet, det gælder over hele landet, og det er ikke alene på grund af store tyske

virksomheder, men i det hele taget supermarkeder og den slags. Men argumentet med nærbutikker kan da i hvert fald ikke anvendes til at begrunde, at den første lempelse kommer lige præcis inden for radio- og tv-branchen. Det er trods alt ikke dem, der spiller den store sociale rolle i lokalsamfundene, og det er trods alt ikke butikker af den slags, man skal ind og handle i hver dag.

Dernæst kom ministeren så med forklaringen om slagvarer. Nu kan man diskutere slagvarer og definere slagvarer på mange måder, men en af måderne er at sige, at slagvarer er varer, der trækker andre med sig. Det er også et meget dårligt argument for at ramme lige præcis her, for når man bruger sin kvote til at tage f.eks. et fjernsynsapparat med hjem, så kan man ikke have ret mange andre varer med.

Og endelig kom så grøden. Nej, det som regeringen vil, siger ministeren, det er at føre en markedsorienteret afgiftspolitik. Ja, det er det, det går ud på. Og en markedsorienteret afgiftspolitik kan vel ikke betyde andet, end at man tilpasser sine afgifter til det store marked, der hedder EF, specielt da ikke når man er i en situation, hvor man selv er så lille, at man ikke har mulighed for at påvirke det samlede niveau.

Dermed sidder ministeren i den samme grød, som han først gik uden om, og som hr. Aagaard var hoppet op i, da hr. Aagaard sagde, at det drejer sig om en lang række varer, som vi må forudse kommer efterhånden, og dermed får vi altså også med dette lille uskyldige forslag en sen onsdag aften, uden at nogen egentlig er opmærksom på det, den første prøveklud på den afgiftspolitik, som vi bevæger os ind på i forbindelse med planerne om at afskaffe told- og grænsekontrollen og dermed indlede marchen på vej mod det indre marked.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg vil gerne knytte an til nogle bemærkninger, som skatteministeren kom med før, nemlig at debatten er blevet noget længere, end man kunne forudse. Jeg ved ikke, om det er rigtigt, men hvis det er korrekt, at denne debat er blevet noget længere og man så spørger, hvorfor den er blevet det, så kommer man vel ikke uden om at sige, at det bl.a. er denne regerings skyld. Hvorfor har vi

[Bernhard Baunsgaard]

ikke tidligere drøftet, hvilke ændringer der blev nødvendige, efter at vi i sin tid først havde lovet afgiftsharmoniseringen og nu sidst har været med til at hæve prisen på de varer, man må føre over, til 2.300 kr.? Hver eneste af disse ændringer burde vi for længst have drøftet igennem. Det har vi ikke gjort. Man kan godt sige, at nogle af dem allerede burde være gennemført under den forrige regering, men denne regering burde have gjort det. Det er også på tide, at vi drøfter, hvad der skal ske, når de kun to år er gået, hvori vi har fået forlænget særordningen. Vi er nødt til at se på, hvad den endelige harmonisering medfører. Folketinget må virkelig tage sig tid til det og tvinge regeringen til at komme med et oplæg om, hvad der egentlig forstås som følge af EF-medlemskabet. Vi har haft så travlt med så mange andre ting, at vi slet ikke er kommet ind på det.

Det er også nødvendigt af en anden grund. Vi kan jo ikke have, at dansk afgiftspolitik hverken styres af Folketinget eller af regeringen, men af den branche, der har den dygtigste PR-mand, eller som har de bedste forbindelser til pressen; det synes jeg nok er noget vi bør tænke over. Derfor ville det have undret mig ganske overordentlig meget, hvis denne debat ikke havde taget så lang tid, som den har.

Endelig vil jeg bede ministeren om at gøre nogle bemærkninger om det udvalg. Jeg er helt indstillet på, at det er ministeren, der skal udpege udvalget og finde de eksperter, der er nødvendige. Men på en eller anden måde er det nødvendigt, at ministeren lover os, at den betænkning eller redegørelse, som udvalget kommer med, kan komme frem til Folketinget. Jeg foreslog markedsudvalg og skatteudvalg. For min skyld må det gerne være hele Folketinget, men den må ikke gemmes, som det nu er sket med beslutningsforslag nr. B 50, meget længe, før den kommer frem til debat.

Dohrmann (FP):

Skatteministeren sagde, at nærværende forslag skulle betragtes som et eksperiment. Så må jeg ærligt tilstå, at jeg bliver nysgerrig. Er det ikke således, at der, selv om afgifterne bliver sænket til det, ministeren nu foreslår, fortsat vil være en prisforskel på ca. 1.000 kr. for et mindre farvefjernsyn? Hvordan kan

man så betegne forslaget som et eksperiment?

Jeg mener også, at det udvalg, som næsten samtlige partier har givet deres fulde tilslutning til, ikke er andet end en syltekrukke. Alle ved, hvor skoene trykker, men vi ved også, at regeringspartierne og først og fremmest skatteministeren er ved at blive så upopulære i handelskredse, fordi det, der foregår simpelt hen er så meningsløst, at der må gøres noget. Det udvalg, man nu vil nedsætte, er jo ikke andet end et udvalg, der skal sidde og fordrive tiden til efter næste folketingsvalg. Det er reelt det, det drejer sig om, og intet som helst andet.

Jeg savner også ministerens kommentarer til det, jeg nævnte om at optage direkte forhandlinger med vesttyskerne. Det er det eneste, der kan føre frem til noget fornuftigt. Nedsættelse af et udvalg betyder, at man kan få tiden til at gå, at man kan få nogle flere arbejdsløse, og man kan få nogle flere butikker lukket, men derudover kommer der intet som helst ud af det, for som sagt: alle ved, hvor skoene trykker.

Vi støtter også forslaget, men lad nu endelig være med at tro, at det vil betyde ret meget. Hvis det er rigtigt, som det har været fremme, at prisforskellen på et farvefjernsyn, og det gælder også større radioer, stadig væk vil være ca. 1.000 kr., altså at det er 1.000 kr. dyrere på den danske side af grænsen, kan enhver da regne ud, hvad der vil ske, hvis man mangler et bette fjernsyn eller en større radio og man kan tjene 1.000 kr. ved at køre syd for grænsen og købe det. Når man kan tanke sin bil op og spare 150 kr., når man kan tage sukker med hjem – måske for 50 kr. – og tage nødder, mandler og vin, og hvad man ellers kan, er man lige pludselig oppe på 1.500 kr. i fortjeneste på sådan en tur, og så kan man nedsætte lige så mange udvalg, man vil, det hjælper ikke en pind. Det eneste rigtige er først og fremmest at sørge for at få en aftale med vesttyskerne. Det kan ikke ske på én gang, det ved vi udmærket godt, for så skal vi til at forhøje indkomstskatten, al den stund man ikke vil sætte de offentlige udgifter ned, men der er ingen anden løsning, og alt det andet er udenomssnak og intet som helst andet. Jeg betragter rent ud sagt dette forslag som lidt sukker på for at lægge en dæmper på de protester, der lyder først og fremmest mod skatteministeren. Jeg tror, at

[Dohrmann]

skatteministeren tydeligt erindrer, hvilken velkomst og afsked han fik, da han forleden var på besøg i Tønder.

Albrechtsen (VS):

Hr. Aagaard var inde på et problem, som jeg synes er rigtigt beskrevet i forbindelse med denne sag, nemlig dette at man får en samfundsudvikling, hvor der bliver fjernsyn i alle husets værelser, hvor menneskene kan fordrive det meste af deres vågne tilværelse med at se amerikanske fjernsynsprogrammer af ringe lødighed. Og når man nu ligefrem trækker frem som argument, at man vil tilskynde til en sådan kulturel udvikling – og det forstår jeg også er sigtet med dette her fra regeringens side – så kan det da kun bestyrke mig i det synspunkt, jeg har haft hele vejen igennem denne debat, nemlig at dette her slet ikke går.

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Jeg skal gøre det ganske kort. Hr. Tastesen har naturligvis ret i, at hver gang man griber ind i det fri udbud og efterspørgslen med hensyn til spørgsmålet om størrelsen også på television, så sker der et eller andet. Jeg er ikke så nervøs for, at der sker noget her på grund af denne lovgivning. Det er klart, at det er noget, jeg har drøftet med de mennesker i branchen, der har forstand på, hvorledes de forskellige størrelser konkurrerer med hinanden.

Hr. Lenger kom med et meget interessant indlæg om, hvad der ligger i udtrykket en markedsorienteret afgiftspolitik. Med en markedsorienteret afgiftspolitik menes naturligvis en afgiftspolitik, der er orienteret til det danske marked og ikke til noget som helst andet marked, som man forestiller sig.

Hr. Bernhard Baunsgaard bad mig om at love, at betænkningen kommer frem her til Folketinget. Ja, det har jeg forstået. Når Folketingets partier opfordrer mig til at nedsætte et sådant udvalg, er det ikke, fordi jeg skal have natbordslæsning, men simpelt hen fordi vi skal kunne bruge det til at få orientering og bedre viden om disse områder. Jeg kan ikke sige nu, hvordan det skal ske, men på en eller anden måde skal det naturligvis nok ske.

Hr. Dohrmann udtalte sig med stor sagskundskab om, hvad folk vil købe, og hvad de

ikke vil købe. Det er lidt i modstrid med de oplysninger, jeg har fået fra branchen. Men jeg er ikke sagkyndig på området, så jeg tror, jeg vil lade det være ved det.

Formanden:

Ja, så lader vi det være ved det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af lovforslag nr. L 125:

Forslag til lov om ændring af lov om skattemæssig behandling af gevinst og tab på fordringer og gæld. (Ændring af visse overgangsbestemmelser).

Af Lykketoft (S) m.fl.
(Fremsat 9/12 86).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Det forslag, som Socialdemokratiet her fremsætter, går ud på at udskyde ophævelsen af spekulationsbeskatningen af pengefordringer og ligningslovens § 4, således at reglerne først ophæves med virkning fra og med indkomståret 1988. I konsekvens heraf foreslås beskatningen af de hidtidige § 4-selskaber opretholdt endnu et år.

Forslaget begrundes med, at der herved opnås fornøden tid til at få udformet en bestemmelse, der efter mere objektive kriterier fastholder en art spekulationsbeskatning af gevinster på obligationer, pantebreve m.v., således som det efter forslagets bemærkninger skulle være forudsat mellem forligsparti-